

Avancementsforholdene for Assistenterne, bl. a. gennem en Skrivelse af 28. September 1922 fra Statstjenestemændenes Centralorganisation II til Ministeriet for offentlige Arbejder; Skrivelsen findes optrykt som Bilag 1.

Paa Grundlag af denne Skrivelse blev der mellem Ministeren og Organisationen ført forskellige Drøftelser, og af den daværende Minister for offentlige Arbejder (Slebsager) blev der paa Foranledning af en Forespørgsel i Folketinget om Assistenternes Avancementsforhold udtalt følgende (jfr. Folket. Forhandlinger 1923—24 Sp. 4992—93):

„Jeg kan paa Finansministerens Vegne takke Udvalget for dets Stilling til Lovforslaget som Helhed og skal med Hensyn til det Spørgsmaal, som blev rejst af den ærede foregaaende Taler (Johannes Lou) vedrørende Avancementsforholdene i de store Etater, sige, at der er en Kategori af Tjenestemænd indenfor de store Etater, hvis Avancementsforhold er meget vanskelige for Tiden, og det er, om jeg maa bruge det Udtryk, de ældre Assisterter. Dette Forhold er til fælles Overvejelse indenfor Etaterne og Ministeriet, og jeg for mit Vedkommende mener, at det bliver nødvendigt at komme til en Løsning af dette Spørgsmaal, en Løsning, som kan blive tilfredsstillende ogsaa for de ældre Assisterter, uden at det paadrager Statskassen ret store Udgifter, i alt Fald ikke Udgifter, som efter min Mening vil være uoverkommelige“.

Af Personalets Repræsentanter blev der herefter fremsat Ønske om, at Spørgsmaalet maatte finde sin endelige Løsning. Den da tiltraadte Minister for offentlige Arbejder (Friis-Skotte) kunde imidlertid ikke slutte sig til Tanken om Oprettelse af en Overassistentstilling med *obligatorisk* Oprykning for de ældre Assisterter, men søgte at bøde paa de daarlige Avancementsforhold ved Oprettelse af en Del Kontrolørstillinger.

Man skal i denne Henseende henvise til Normeringsloven for 1925—26, Rigsdagstidende 1924—25 Till. A. Sp. 6493 ff og 6500 og Normeringsloven for 1926—27, Rigsdagstidende 1925—26 Till. A. Sp. 4694 og 4705. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Oprettelse af en særlig Overassistentstilling med *obligatorisk* Oprykning blev der af Ministeren under 6. Maj 1926 meddelt Centralorganisationen Afslag i en saalydende Skrivelse:

„I Oktober Maaned f. A. har Formanden for 2. Afdeling af Statstjenestemændenes Centralorganisation ved personlig Henvendelse bragt i Erindring et af Organisationen under 22. September 1922 indgivet Andragende om, at der for at raade Bod paa forringede Avancementsudsigter for Assistentpersonalet i Trafik-etaterne maa blive søgt gennemført Hjemmel for *obligatorisk* Overgang fra 9. til 8. Lønningsklasse med Betegnelse „Overassistent“ for de Assisterter, der har 16 Aars Tjenestealder i 9. Lønningsklasse. Ved den nævnte Lejlighed bekræftede Formanden derhos, at Organisationen stadig fastholdt Kravet om *obligatorisk* Overgang fra 9. til 8. Lønningsklasse.

I denne Anledning skal man tjenstlig meddele, at Andragendet ikke har kunnet tages til Følge allerede under Hensyn til, at det ansøgte ikke vil kunne gennemføres ved Normeringslov, men kun ved en Revision af Tjenestemandsloven“.

Foranlediget ved denne Skrivelse samt den Omstændighed, at der ikke paa Normeringsloven for 1926—27 blev oprettet nye Kontrolørstillinger, blev der af Jernbaneforeningen i December Maaned s. A. rettet Henvendelse til den nuværende Minister for offentlige Arbejder (Stensballe) om en Forbedring af de ældre Assistenters Avancementsforhold. Samme Henvendelse blev under 25. Februar 1927 ogsaa rettet til Folketingets